

Поводом текста [Остоје Симетића "Кратко о Вуку Јеремићу"](#)

У српском друштву постоји један део који, чини се, никада неће имати адекватну перцепцију реалности и који ужива у својој маргиналности третирајући то као своју посебност или квалитет. Тај квазиелитизам неретко их квалификује као кохорту која живи по својим правилима, држи се својих „истина“, слави своје идоле, а поред идолопоклонства код њих је најраспрострањенија политичка дисциплина, доведена до параолимпијског нивоа, пљуцкање по околини која их не разуме и чије их неразумевање нескривено фрустрира.

Поред опасности од дехидратације и свих симптома која ова патологија доноси они представљају и својеврсни друштвени лакмус папир. Наиме, када год дођу сумтна и туробна времена која обилују социјалним потресима и превртањима исти се као плитко закопани костури нађу изнад земље и попут зомбија, у овој својој величини и лепоти, почну да лутају и мешају међу нормалне људе избацујући неметано свој отров, чинећи поменуту катастрофу још гором.

У временима смиривања тла они своју чудовишност прикривају популистичким маскама које су скројене тако да их просечни гађанин не примети јер те маске су обично обојене „националним“ бојама, њихове речи нису урлици нити курјачка завијања већ гусларско-носталгичарска подилажења народним заблудама, комплексима ниже или више вредности који се обично наизменично смењују.

Неуспела косовизација Србије, или још краће Остоји Симетићу

Пише: Александар Дикић
уторак, 12 јун 2012 16:02

Хранећи се стереотипским начином размишљања неупућене већине они као паразити налазе своје место у друштву и захваљујући незалеченим ранама још неопорављеног српског организма они своје оштре сисаљка забадају у рану обезбеђујући себи опстанак, а наивном домаћину осмог путника.

Као што рекох, у критичним тренуцима, када се одбрамбени механизам организма декомпензује и имунитет од оваквих пијавица крахира наступа тешка инфекција, грозница, сепса, шок, и у најгорем случају - егзитус.

Најлицемерније је то што се ти микроорганизми представљају као најбољи део угроженог домаћина, за себе сматрају да су његови заштитници, да виталне функције зависе управо од тог од њиховог постојања.

Г. Симетићу, Вама нико не спори да мислите о припадницима било које партије шта год хоћете.

Тиме што у свом обраћању јавности олако користите термине попут „издајник“, „мрзи Србију“, „глупак“... дисквалификујете самог себе из озбиљне политичке расправе.

То више нема везе са уметничком слободом већ је проблем много дубљи. А проблем није

Неуспела косовизација Србије, или још краће Остоји Симетићу

Пише: Александар Дикић
уторак, 12 јун 2012 16:02

само ваш, већ целог једног блока чији сте припадник. Познато је да је звер најопаснија када је рањена.

Такође, када је неко суочен са нестајањем он све мање користи рацио и све више се ослања на рефлексе и инстинкте, а они по неурофизиологији заобилазе најразвијеније мождане структуре и представљају најкраћи пут од дражи до одговора надраженог тела.

Тако изгледају и све чешће изјаве „патриотског“ блока - од „покрадених“ Двери, преко „одуваног“ Различка, све до нокаутираних радикала.

Потребно је обавестити бившег савезног председника да су му странку окупирали „модерни десничари“ који га удаљавају од некада салонских родољуба и дисидената који су давали интелектуалну и моралну вертикалу овој организацији.

Ови млади лавови представљају шквал неуспеле српске Културне револуције, део је представник антисемитских, паранаутичких организација који својим екстремизмом покушавају да надохвате сопствено незнање, а други део је тај екстремизам гротескно прекрио фрактом и инкорпорирао се у популарне партије где је тренутно на делу својеврсна симбиоза старих превазиђених, неуспешних кадрова и нових чија небрујаност и неприлагодност климатским условима које владају у друштву за неке представљају довољно привлачни егзотизам који им може обезбедити опстанак макар он био и у сенци тих „православних бољшевика“.

Обавестите једног од четири човека који је три пута добијао милионску подршку бирача, а сада се грчевито бори за цензус и не може убедити ни триста хиљада Срба да му дају поверење, да ће га ксенофобија која се као заразна болест проширила његовим чланством отерати у превремену пензију коју макар због старих заслуга не заслужује.

Његова анти-анти политика, или политика негације засигурно нема будућност јер представља само забијање главе у песак, кукавичлук и бег од реалних проблема који траже промптна решења.

Можда неко од новоиспливалих „ортодоксних талибана“ има идеју да Србију стави у временски фрижидер како би тиме замрзнуо постојеће конфликте и спречио евентуалне поразе, али то више личи на напуштање терена од стране екипе која је у расулу и губи са неколико голова разлике. У тој ситуацији утакмица се нити поништава, нити се понавља већ се таква екипа дисквалификује, додатно кажњава, а проглашава се службени резултат.

Косовизација Србије није успела ни на претходним ни на овогодишњим изборима. Борис Тадић је претходне и председничке и парламентарне изборе добио у време једностраног проглашења косовске независности, на супротној страни је имао скоро незадрживе радикале који су у претходна два циклуса односили Пирове победе и чинило се да су дочекали тренутак да новом „националном“ буђењу најзад дођу на власт. Ипак то се није десило.

Политика наставка евро-интеграција и дипломатске борбе за решавање косовског питања је победила. Ове изборе, такође, добио је човек кога Бела књига као и предизборна обећања обавезују на наставак политике „и Европа и Косово“.

Латентно шизофрено понашање новоизабраног председника где упорно тражи разлоге да оправда евентуално чедоморство (подсећам на поређење ЕУ са једним од два детета) је само последица недостатка капацитета за обављање ове одговорне функције.

Неуспела косовизација Србије, или још краће Остоји Симетићу

Пише: Александар Дикић
уторак, 12 јун 2012 16:02

На другој страни, ваша опција која би се за пар година за последицу имала стање „ни Косово ни Еу“ је планско свођење Србија на Каљинградску област на Балкану. Сетите се тога када следећи пут имате намеру употребити ту страну и тешку реч „издајник“.

Ја немам намеру да оне који то подржавају назовем нити издајницима, нити страним плаћеницима, нити будалама, нити глупацима... Моје је да покушам да бацам макар мало светла на ту појаву, да на тренутак прекинем тај мрак у коме се развијају примитивни, заразни и потенцијално опасно облици живота, да их ставим под микроскоп јавности и превенирам могуће последице како би друштво за носиоце инфекције и на следећим изборима обезбедило одговарајући карантин.

П.С.

Овим чланком никако не желим да се расправљам са г. Симетићем нити се укључујем у свађу између неких „патриотских“ сајтова и интелектуалаца, већ само да још изричитоје кажем шта имам о политици заснованој на новој Маовој црвеној књижици (Зашто Србија, а не ЕУ) и о онима који је следе.